

РЕШЕНИЕ

№ 1020

гр. Варна, 26.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 51 СЪСТАВ, в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Елена Ив. Стоилова

при участието на секретаря Миглена Н. Маринова
като разгледа докладваното от Елена Ив. Стоилова Гражданско дело №
20223110111962 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба от „***“ ЕАД, ЕИК *** с адрес на управление: гр. *** срещу Г. Д. А. с ЕГН ***** и И. Д. А. с ЕГН ***** и двамата с адрес гр.***

По делото като трето лице помагач на ищеца „***“ ЕАД е конституирано „***“ със седалище и адрес на управление: гр. ***

Предмет на разглеждане са предявени по реда на чл. 415, ал. 1, т. 1 ГПК от „***“ срещу Г. Д. А. и И. Д. А. пасивно субективно и обективно кумулативно съединени положителни установителни иски с правно основание чл. 155, ал. 1 от ЗЕ във вр. чл. 79, ал. 1, ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за приемане за установено в отношенията между страните, че всеки от ответниците дължи на ищеца следните суми, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № *** г. по описа на СРС, а именно:

- сумата от 664,40 лв., представляваща 1/4 част от дължима главница в общ размер на 1328,80 лв. за потребена топлинна енергия за периода от м.05.2018 г. до м.04.2020 г. за топлоснабден имот, находящ се в гр. *** инсталация *** ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 22.12.2021 г., до окончателното изплащане на задължението,

- сумата от 114,54 лв., представляваща 1/4 част от дължимо обезщетение за забава в общ размер на 229,08 лв., начислено върху просрочената главница за топлинна енергия за периода от 15.09.2019 г. до 08.12.2021 г.;

- сумата от 8,64 лв., представляваща 1/4 част от дължима главница в общ размер на 17,28 лв. за предоставена услуга по дялово разпределение за периода от м.11.2018 г. до м.04.2020 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 22.12.2021 г., до окончателното изплащане на задължението, както и

- сумата от 2,01 лв., представляваща 1/4 част от дължимо обезщетение за забава в общ размер на 4,02 лв., начислено върху просрочената главница за дялово разпределение за периода от 31.12.2018 г. до 08.12.2021 г.

В исковата молба ищецът твърди, че ответниците са собственици на 1А ид.ч. от топлоснабдения имот за процесния период и имат качеството на клиенти на топлинна енергия по смисъла на чл. 153, ал. 1 ЗЕ. Твърди, че същите са придобили по 1/4 ид.ч. от собствеността по наследство от Д. Д. А., който приживе е притежавал ХА ид.ч. от имота по силата на съдебна делба.

Твърди, че съгласно чл. 150, ал. 1 от ЗЕ продажбата на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни Общи условия, които се одобряват от КЕВР и влизат в сила в едномесечен срок след публикуването им в един централен и един местен ежедневник, като имат силата на договор между топлопреносното предприятие и клиентите на топлинна енергия, без да е необходимо последните да ги приемат изрично. Сочи, че по посочения ред са приети Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „***“ ЕАД на клиенти в град ***, одобрени с Решение от 2016 г. на ДКЕВР, публикувани във в-к „***“, в сила от 10.07.2016 г. Твърди, че ответникът не е упражнил правата си по чл. 150, ал. 3 от ЗЕ да предложи специални условия, поради което ОУ го обвързват и регламентират възникналото между страните облигационно правоотношение. Твърди, че според чл. 31, ал. 1 ОУ ответникът има задължение да заплаща потребената топлинна енергия в размера, посочен в ежемесечно издаваните фактури, платими в 45-дневен срок от датата на публикуването им на интернет страницата на продавача. Сочи, че при неизпълнение в срок на задълженията продавачът начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва.

Твърди, че на основание чл. 139 от ЗЕ разпределението на топлинна енергия между клиентите в сгради в режим на етажна собственост се извършва по системата за дялово разпределение при наличието на договор с лице, вписано в публичния регистър по чл. 139а от ЗЕ. Твърди, че в изпълнение на разпоредбата на чл. 138б от ЗЕ собствениците в сградата, в която се намира имотът на ответника, са сключили договор за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия с „***“ ООД, като изпълнител. Сочи, че на основание чл. 22, ал. 2 от ОУ клиентите са длъжни да заплащат на продавача на топлинна енергия и стойността на услугата „дялово разпределение“, чиято цена се формира съгласно чл. 36 от ОУ.

Твърди, че съгласно чл. 140, ал. 1, т.2 от ЗЕ сумите за топлинна енергия за процесния имот са начислявани по прогнозни месечни вноски, като след края на отчетния период са изготвяни изравнителни сметки от дружеството, извършващо дяловото разпределение на топлинната енергия в сградата „***“ ООД, на база реален отчет на уредите за дялово разпределение, в съответствие с разпоредбите на Наредба № *** от *** г. за топлоснабдяването.

Твърди, че ответниците не са платили дължимите от тях суми за потребена топлинна енергия и предоставена услуга „дялово разпределение“ за процесните периоди, поради което са изпаднали в забава и в тяхна тежест е начислено още обезщетение за забава в размер на законната лихва.

Излага, че за дължимите суми за главници и лихви се е снабдил със заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу ответниците, които са подали възражения срещу заповедта, респ. заповедният съд му е дал указания за предявяване на иск по реда на чл. 415, ал. 1, т. 1 ГПК.

По изложените съображения по същество ищецът моли за уважаване на предявените установителни иски и претендира разноски по делото, включително юрисконсултско възнаграждение. Прави и възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност на претендираното от ответната страна адвокатско възнаграждение.

В срока по чл. 131 ГПК ответниците депозират отговор на исковата молба, в който излагат становище за неоснователност на предявените иски. Не оспорват, че са придобили по наследство от Д.Д. А. по $\frac{1}{4}$ % ид.ч. от топлоснабдения имот или общо $\frac{1}{2}$ ид.ч., но възразяват, че при това положение дължат само половината от стойността на потреблението, съразмерно с правата им в съсобствеността. Поддържат, че в случая не дължат процесните суми за главници и лихва, тъй като издадените изравнителни сметки не са им връчени. Оспорват редовността на воденото от ищеца счетоводство. Оспорват също реалното доставяне на топлинната енергия, чиято стойност се претендира, с твърдения, че абонатната станция, обслужваща сградата, изобщо не е работила в процесния период. Оспорват и техническата изправност и метрологична годност на средството за търговско измерване, монтирано в абонатната станция. В условията на евентуалност твърдят, че в имота им не е монтиран уред за измерване на доставяната топлинна енергия, поради което оспорват спазването на нормативните изисквания за извършване на дялово разпределение, регламентирани в Наредба № 16-334/06.04.2007 г. за топлоснабдяването и Методиката за дялово разпределение към нея. Правят възражение за погасяване по давност на сумите за периода от м. 05.2018 г. до 21.12.2018 г., като се позовават на чл. 111, ал. 1, б. „в“ и ТР № 3/2011 г. на ОСГТК на ВКС. Релевират и възражение по чл. 146, ал. 1 ЗЗП за нищожност на клаузите от ОУ, според които клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна

енергия в 45-дневен срок от датата на публикуването им на интернет страницата на „***“ ЕАД. Считат, че тези клаузи са неравноправни, понеже обвързват падежа на задължението на потребителя с притежанието на специално техническо средство (компютър или смартфон), което да му дава възможност за достъп до интернет, и така го поставят в значително неравностойно икономическо положение спрямо търговеца-ищец. Намират, че поради нищожността на посочените клаузи задълженията им нямат установен падеж и те изпадат в забава след покана. Твърдят, че такава покана не им е изпращана, поради което считат, че не дължат претендираните лихви за забава. Поддържат, че топлоснабденият имот се ползва от трето лице - Б.Г.К., комуто е предоставено ползването по реда на чл. 344, ал. 2 ГПК с решението по допускане на делбата по гр.д. № *** г. по описа на СРС, 123 състав. Затова и намират, че процесните суми се дължат не от тях, а от посочения ползвател.

С тези аргументи по същество молят за отхвърляне на предявените искове и претендират разноски по делото.

В проведеното съдебно заседание страните не се явяват и не изпращат представител. Ищецът чрез процесуалния си представител в писмено становище моли предявените искове да бъдат уважени и да им бъдат присъдени разноски по делото.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно и по вътрешно убеждение, приема за установено следното от фактическа страна:

От нотариален акт за продажба на недвижим имот № ***, том ***, рег. № ***, дело № *** от 2003 г., молба за вписване на възбрана, постановление за възлагане на недвижим имот, искова молба за допускане на делба, решение по гр.д.№ *** г. по описа на СРС – *** състав, искане за вписване на възбрана от 13.09.2021 г., удостоверение за наследници с изх.№ ***г. **се установява, че на 25.08.2003г. И.К. придобива чрез покупко-продажба собствеността върху процесния апартамент № ***, находящ се в гр*****

С Постановление за възлагане на недвижим имот от 16.05.2013г., влязло в сила на 19.06.2013г. – ½ ид.ч. от процесния имот е възложен на публична продан на Д. А..

На 14.10.2014г. Д. А. е подал искова молба срещу И.К. за делба на процесния имот. В хода на производството като ответник е конституиран Б. К.. По молбата е образувано гр.д.***г., по което е постановено Решение № ***г., с което е допуснато извършването на делбата между страните Д. А. и Б. К. при квоти по ½ ид.ч. за всеки един от тях. С решението Б. К. е осъден да заплаща на Д. А. сума в размер на 138 лева месечно за ползването на целия имот от влизане в сила на решението до окончателното приключване на делбата. По делото не са представени доказателства за влизане в сила на това решение.

От удостоверение за идентичност на наименование на жилищен комплекс „***“ се установява, че изградения жилищен комплекс е с наименование ж.к. „****“, като е популярен сред населението с името жк. „****“.

На 24.08.2017г. Д. А. е починал, като е оставил за свои наследници децата си ищите по делото – Г. А. и И. А..

Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „*** на клиенти в град ***, одобрени с Решение от 2016 г. на ДКЕВР, публикувани във в-к „****“, в сила от 10.07.2016 г.

От договор № *** г., протокол от Общо събрание на собствениците на етажната собственост за избор на фирма за дялово разпределение, съобщения към общи фактури № ***** и № *** извлечение по сметки за абонат № ***, договор № *** г. при общи условия за извършване на услугата дялово разпределение на топлинната енергия, по чл.139в от Закона за енергетика, пълномощно, общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „****“ ЕАД на потребители в гр.*** **се установява, че на 11.12.2001г. е сключен договор между „****“ ЕООД и ЕС жк. „****“ за доставка и монтаж на термостатни винтили, глави и индикатори за разпределение на разхода на топлинна енергия, за индивидуално измерване на потребена топлинна енергия и вътрешно разпределение на разходите за отопление и топла вода. Договорът е сключен за срок от три години и се удължава автоматично в случай, че никоя от страните не го прекрати с писмено известие**

От издадените общи фактури № ***** и № *** се установява, че за процесния обект на потребление е издадена фактура № ***г. за отчетен период 01.05.2019г. – 30.04.2020г. със срок на плащане до 14.09.2020г. за сума в размер на 1365,01 лева – разходвана топлинна енергия за периода 01.05.2019г. – 30.06.2019г., 01.07.2019г. – 31.03.2020г., 01.04.2020г. – 30.04.2020г.

Издадено е съобщение по фактура № *****/***г. със срок за плащане 14.09.2019г., за периодите 01.05.2018г. – 30.06.2018г. – за отопление, за периода 01.07.2018г. – 30.09.2018г. – за подгряване на вода, за периода 01.10.2018г. – 30.04.2019г. – за подгряване на вода за сума в общ размер на 1339,29 лева.

На процесния абонат са начислени общо главници в размер на 2692,14 лева, лихви в размер на 466,21 лева за периода м.11.2018г. – м.07.2020г.

На 03.06.2020г. ищцовото дружество е сключило договор при ОУ за дялово разпределение на топлинна енергия по чл.139в от ЗЕ с „****“ ЕООД със срок на действие от 01.05.2020г. до 01.05.2023г. с възможност за автоматично удължаване.

От индивидуални справки от 01.05.2018 г.- 30.04.2019 г., документи, удостоверяващи дата на връчване на изравнителните сметки за периода 05.2018 г. – м.04.2020 г. на представител на Етажната собственост, документи относно сертификацията на уредите за дялово разпределение на топлинна

енергия в топлоснабдения имот за периода 05.2018г.- м.04.2020 г., удостоверение за регистрация №*** г. от МИЕТ **се установява**, че е воден редовен отчет на процесния обект на потребление през периода 01.05.2018г. – 30.04.2019г., с който е запознат Б. на 29.04.2019г., както и през периода 01.05.2019г. – 30.04.2020г., с който е запознат Б. на 26.05.2020г..

Направена е корекция за периода на потребление 01.05.2018г. – 30.04.2019г. за отчетен период 01.05.2018г. – 30.04.2019г. за сума в размер на 205,70 лева. Дяловите разпределения за 2018г./2019г. и за 2019г./2020г. са получени от Харизанов на 05.07.2019г., съответно на 02.08.2020г.

От приетата по делото СТЕ, която съдът кредитира като обективна и компетентно изготвена **се установява, че** СТИ в процесния обект на отчитане е в срок на метрологична годност през периода на отчитане предмет на делото. Правени са ежемесечни отчети по общия топломер в СЕС за процесния период, които са посочени в Приложение 4 към СТЕ - колони 5 и 6.

Разпределението на топлоенергията в СЕС от фирма «***» ООД през процесния период е извършено в съответствие с нормативната уредба.

Данни за изравнителни сметки за периода 05.2018 г. - 04.2019 г. са посочени в Таблица към СТЕ.

За периода 05.2019 г. - 04.2020 г. няма данни в материалите по Делото за изравнителни сметки.

Данни за дължимите суми за топлоенергия са посочени в Приложение 2 към СТЕ:

- За топлоенергия за отопление - отдадена от отоплителни уреди - - общо 347,45 лв.
- За топлоенергия за отопление - отдадена от сградната инсталация -общо 270,16 лв.
- За топлоенергия за БГВ - общо 2111,18 лв. Суми за мощност не са начислявани.

Суми за топлоенергия за отопление на общи части на сградата не са начислявани.

Помесечните суми за дялово разпределение на топлоенергията в процесната сграда. Общата сума е 34,56 лв.

Общата дължима от Ответниците сума (Главница) - за топлоенергия и дялово разпределение на топлоенергията, изчислена в СТЕ, е 2719,94 лв. (ред 6, колона 28 на Приложение 2). Тя е с 62,76 лв. по-голяма от посочения Иск в Исковата молба - 2667,18 лв., т.е. с 2,307%.

Разликата е незначителна.

Като дължима следва да се приеме сумата 2667,18 лв., посочена в Исковата молба, което е в полза на Ответниците.

Сумите за ТЕ за имота на Ответниците са начислени в съответствие на нормативната уредба в областта на енергетиката.

Технологичните разходи на Топлоенергия в абонатната станция са отчислявани за сметка на «***» ЕАД.

От приетата по делото ССЧЕ, която съда кредитира като обективна и компетентно изготвена се установява, че сумите, касаещи процесния период м.май 2018г. - м. април 2020г., дължими от ответниците Г. Д. А., ЕГН ***** и И. Д. А., ЕГН *****, според Справка за история на преписка за съдебно вземане №*** с данни за извлечение от сметка и дялово разпределение към 22.12.2021г. не са платени.

Експертизата поиска доказателства за въвеждани в информационната система на „***“ ЕАД изравнителните сметки, изготвени от ФДР, но до изготвяне на настоящото заключение, такива не бяха предоставени.

Изравняванията на сметките, изготвени от ФДР са посочени по периоди, видове /отопление и вода/ и стойности в лева без и с ДДС. Тези данни обхващат само част от процесния период, като касаят периода м.май 2018г.-м.април 2019г.

Отчетените месечни периоди обхващат м.май, м.юни, м.юли, м.август, м.септември, м.октомври, м.ноември, м.декември 2018г. им.януари, м.февруари, м.март им.април 2019г.

Изравненията обхващат както отопление, така и топла вода. Касает се за доплащане на 196,82 лв. с ДДС.

По счетоводни данни на ищеца, вземанията на „*** ”ЕАД от Б. Г. К.- 2/4, Г. Д. А. – 1/4 и И. Д. А. – 1/4 - само главница възлиза на 2 692,14 лв. общо.

Разпределено това задължение от 2 692,14 лв. - главница, само за настоящите ответници Г. Д. А. — 1/4 и И. Д. А. – 1/4 възлиза на 1346,07 лв. общо (по 664,40 лв. за всеки) и 17,28 лв. общо (по 8,64 лв. за всеки) за дялово разпределение.

Законните лихви върху дължимите главници възлизат на:

- Върху главница от 1 339,29 лв. - 292,76 лв.
- Върху главница от 1,42 лв. - 0,29 лв.
- Върху главница от 7,50 лв. - 1,43 лв.
- Върху главница от 1 309,37лв. - 163,70 лв.
- Общо лихви - 458,18 лв., като само за двамата ответници - 229,09 лв. общо.

Законните лихви върху дяловото разпределение възлизат на:

м.11.2018г. - върху 1,81 лв. - 0,55 лв.

м. 12.2018г. — върху 1,81 лв. - 0,54 лв.

м.01.19г. - върху 1,81 лв. - 0,52 лв.

м.02.19г. - върху 1,81 лв. - 0,51 лв.

м.03.19г. - върху 1,81 лв. - 0,49 лв.
м.04.19г. - върху 1,81 лв. - 0,48 лв.
м. 05.19г. - върху 1,81 лв. — 0,46 лв.
м. 06.19г. - върху 1,99 лв. - 0,50 лв.
м.07.19г. - върху 1,99 лв. - 0,48 лв.
м. 08.19г. - върху 1,99 лв. - 0,46 лв.
м.09.19г. — върху 1,99 лв. - 0,44 лв.
м. 10.19г. - върху 1,99 лв. - 0,42 лв.
м.11.19г. — върху 1,99 лв. — 0,41 лв.
м.12.19г. - върху 1,99 лв. - 0,39 лв.
м.01.20г. - върху 1,99 лв. — 0,36 лв.
м.02.20г. - върху 1,99 лв. - 0,36лв.
м.03.20г. - върху 1,99 лв. -0,34 лв.
м.04.20г. - върху 1,99 лв. - 0,32 лв.

Общо лихви: - 8,03 лв., като само за двамата ответници - 4,02 лв. общо.

Лихвите за всяко задължение са изчислени от първата дата след срока за плащане — 30.12.2018г. до 08.12.2021г., съобразно текста на задачата.

От приобщеното гр.д.***г. на СРС се доказва, че на 22.12.2021г. ищецът е подал заявление по чл.410 ГПК до СРС, по което е издадена Заповед № ***г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК срещу:

Б. Г. К. - за сумата 1328.79 лева - главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия /ТЕ/ за периода м.05.2018 г. до м.04.2020 г., ведно със законната лихва от 22.12.2021 г. до изплащане на вземането, 229.09 лева - мораторна лихва за забава от 15.09.2019 г. до 08.12.2021 г., както и суми за дялово разпределение 17.28 лева - главница за периода от 11.2018 г. до 04.2020 г., ведно със законната лихва от 22.12.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, и 4.02 лева - лихва за периода от 31.12.2018г. до 08.12.2021 г., както и направените по делото разноси за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение;

Г. Д. А. за сумата 664.40 лева- главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия /ТЕ/ за периода м.05.2018 г. до м.04.2020 г., ведно със законната лихва от 22.12.2021 г. до изплащане на вземането, 114.54 лева - мораторна лихва за забава от 15.09.2019 г. до 08.12.2021 г., както и суми за дялово разпределение 8.64 лева - главница за периода от 11.2018 г. до 04.2020 г., ведно със законната лихва от 22.12.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, и 2.01 лева - лихва за периода от 31.12.2018г. до 08.12.2021 г., както и направените по делото разноси за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение;

И. Д. А.: сумата 664.40 лева- главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия /ТЕ/ за периода м.05.2018 г. до м.04.2020 г.,

ведно със законната лихва от 22.12.2021 г. до изплащане на вземането, 114.54 лева - ' мораторна лихва за забава от 15.09.2019 г. до 08.12.2021 г., както и суми за дялово разпределение 8.64 лева - главница за периода от 11.2018 г. до 04.2020 г., ведно със законната лихва от 22.12.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, и 2.01 лева - лихва за периода от 31.12.2018г. до 08.12.2021 г., както и направените по делото разноски за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Предмет на разглеждане са предявени по реда на чл. 415, ал. 1, т. 1 ГПК от „***“ ЕАД срещу Г. Д. А. и И. Д. А. пасивно субективно и обективно кумулативно съединени положителни установителни иски с правно основание чл. 155, ал. 1 от ЗЕ във вр. чл. 79, ал. 1, ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за приемане за установено в отношенията между страните, че всеки от ответниците дължи на ищеца следните суми, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № *** г. по описа на СРС, а именно:

- сумата от 664,40 лв., представляваща 1/4 част от дължима главница в общ размер на 1328,80 лв. за потребена топлинна енергия за периода от м.05.2018 г. до м.04.2020 г. за топлоснабден имот, находящ се в гр. ***инсталация ***аб. № ***, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 22.12.2021 г., до окончателното изплащане на задължението,

- сумата от 114,54 лв., представляваща 1/4 част от дължимо обезщетение за забава в общ размер на 229,08 лв., начислено върху просрочената главница за топлинна енергия за периода от 15.09.2019 г. до 08.12.2021 г.;

- сумата от 8,64 лв., представляваща 1/4 част от дължима главница в общ размер на 17,28 лв. за предоставена услуга по дялово разпределение за периода от м.11.2018 г. до м.04.2020 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 22.12.2021 г., до окончателното изплащане на задължението, както и

- сумата от 2,01 лв., представляваща 1/4 част от дължимо обезщетение за забава в общ размер на 4,02 лв., начислено върху просрочената главница за дялово разпределение за периода от 31.12.2018 г. до 08.12.2021 г.

Възражение с правно основание чл. 111, ал. 1, б. „в“ от ЗЗД.

Възражение по чл. 146, ал. 1 ЗЗП за нищожност на клаузите от ОУ, според които клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок от датата на публикуването им на интернет страницата на „***“ ЕАД.

Ищецът носи доказателствената тежест да докаже, че 1.) че етажната

собственост на адрес: гр. ***, е присъединена към топлопреносната мрежа на „*** ЕАД; 2.) че всеки от ответниците е собственик на 1/4 ид.ч. от топлофицирания имот - ап. 66, находящ се на посочения административен адрес в сградата, и потребител на топлинна енергия за процесния период; 3.) че е доставено съответното количество топлинна енергия, за което е издадена процесната фактура, и е предоставена услугата по дялово разпределение на топлинната енергия; 4.) че разпределеното количество топлинна енергия е доставено, разпределено и отчетено по предвидения ред в Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „***" ЕАД на клиенти в град София; 5.) одобряването и обнародването на посочените Общи условия; 6.) настъпила изискуемост на задълженията за заплащане на топлинна енергия и дялово разпределение, както и 6.) размера на исковите за главница и лихви за процесните периоди.

Ответната страна трябва да докаже твърденията си, с които обосновават релевираните правопогасяващи и правоизключващи възражения, в т.ч., че в процесния период на потребление топлоснабденият имот е ползван от трето лице - Б. Г. К.

Съгласно чл. 149 и чл. 150 ЗЕ страна (купувач) по договора за продажба на топлинна енергия за битови нужди е клиентът на топлинна енергия за битови нужди, какъвто е и „битовият клиент“, който според легалното определение в т. 2а от пар. 1 ДР ЗЕ е клиент, който купува енергия за собствени битови нужди.

Според чл.153, ал.1 от ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия и са длъжни заплащат цена за топлинна енергия при условията и по реда, определени в съответната наредба по чл. 36, ал. 3. Поради това предвид събраните доказателства по делото – постановление за възлагане, удостоверение за наследници на Д. А. се доказва, че ищите по делото са собственици по наследство на 1/4 ид.ч. от процесния топлоснабден недвижим имот, съответно са страни по договор за продажба на топлинна енергия с ищцовото дружество от смъртта на техния наследодател - 24.08.2017г. От това следва, че към периода на исковата претенция – м.05.2018г. – м.04.2020г. страните по делото са обвързани от облигационни отношения по между си по повод продажба на топлинна енергия при ОУ.

От приобщеното по делото Решение № ***г. по гр.д.51439/2013г., което е влязло в сила на 08.02.2019 г. – факт служебно известен на съда се доказва, че процесния имот се ползва само от другия съделител Б. К. през процесния период. Този факт предвид ТР №2/2017г. по т.д.2/2017г. на ОСГК на ВКС не променя обстоятелството, че страна по облигационното правоотношение с ищеца съответно длъжник по претендираното от него вземане са всички съсобственици съобразно квотата им в съсобствеността. Това не би било така в случай, че ответника беше доказал сключване на

договор между Б.К. и топлопреносното предприятие за продажба на топлинна енергия за битови нужди за същия имот, през времетраенето, на който ползвателят като клиент на топлинна енергия за битови нужди дължи цената ѝ. Поради това съдът намира, че ответниците са длъжници за по ¼ всеки един от тях на дължимите суми за разходвана топлинна енергия през процесния период.

Възраженията на процесуалния представител на ответниците за липса на редовно воденото счетоводство от ищеца, за липса на реалното доставяне на топлинната енергия, за техническа неизправност и метрологична негодност на средството за търговско измерване, за липса на монтиран уред за измерване на доставяната топлинна енергия останаха недоказани. От приобщените по делото писмени доказателства, СТЕ и ССЧЕ се доказва редовно водено счетоводство от ищеца, реално доставяне на претендираната от ищеца топлинна енергия, наличие на средство за СТИ монтирано в имота на ответниците, което е било метрологично годно към процесния период.

Възраженията на ответниците за погасяване по давност на сумите за периода от м. 05.2018 г. до 21.12.2018 г., на основание чл. 111, ал. 1, б. „в“ от ЗЗД остана недоказано. Погасителната давност започва да тече от настъпване на падежа на вземането. В случая за периода м. 05.2018 г. до 21.12.2018 г. съобразно съобщение по фактура № *****/31.07.2019г. -падежът е до 14.09.2019г. съответно това вземане би се погасило по давност в случай, че не беше предявено до 14.09.2022г., което не е така. Заявлението за издаване на заповед по чл.410 ГПК е подадено на 22.12.2021г. т.е. преди погасяване по давност на вземането за периода м. 05.2018 г. до 21.12.2018 г.

Възражението за нищожност по чл. 146, ал. 1 ЗЗП на клаузите от ОУ, според които клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок от датата на публикуването им на интернет страницата на „***“ ЕАД е неоснователно. Посочените клаузи не отговарят на условията на чл.143 ЗЗП за определянето им като неравноправни, тъй като не са във вреда на потребителя, не внасят неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя. Потребителят има възможност да поиска информация от ищцовото дружество за начислените му месечните суми за топлинна енергия, поради което не е необходимо да притежава специално техническо средство - компютър или смартфон.

От приетата по делото ССЧЕ се доказва, дължимостта на процесните суми от ответниците като се установи, че по отношение на мораторните лихви претенцията на ищцовото дружество е по-малка от законно определения размер. Доказа се, че претендираните суми не са платени от ответниците. Поради това предявените искове като основателни следва да бъдат уважени.

Страните са претендирали разноски като такива се дължат само на ищеца предвид изхода на делото и разпоредбата на чл.78, ал.1 от ГПК.

Сторените разноси от ищеца са следните: 164,57 лева – държавна такса, 400 лева депозит за СТЕ и 400 лева депозит за ССЧЕ. Претендирано е и юрисконсултско възнаграждение, което съда определя на 150 лева предвид липсата на фактическа сложност по делото и неявяването на юрисконсулта по делото. На ищеца следва да се присъдят *** лева в исковото производство и 56,58 лева – разноси по заповедното производство по ч.гр.д.73471/2021г. на СРС.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 415, ал.1, т.1 от ГПК вр. с чл. 155, ал. 1 от ЗЕ във вр. чл. 79, ал. 1, ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД в отношенията между „***“ ЕАД, ЕИК ***, с адрес на управление: гр. *** срещу Г. Д. А. с ЕГН ***** и И. Д. А. с ЕГН ***** и двамата с адрес *** че Г. Д. А. с ЕГН ***** и И. Д. А. с ЕГН ***** дължат на „***“ ЕАД, ЕИК *** следните суми, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № *** г. по описа на СРС, а именно:

- сумата от 664,40 лв., представляваща 1/4 част от дължима главница в общ размер на 1328,80 лв. за потребена топлинна енергия за периода от м.05.2018 г. до м.04.2020 г. за топлоснабден имот, находящ се в гр. ***, инсталация ***/аб. № *** ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 22.12.2021 г., до окончателното изплащане на задължението,

- сумата от 114,54 лв., представляваща 1/4 част от дължимо обезщетение за забава в общ размер на 229,08 лв., начислено върху просрочената главница за топлинна енергия за периода от 15.09.2019 г. до 08.12.2021 г.;

- сумата от 8,64 лв., представляваща 1/4 част от дължима главница в общ размер на 17,28 лв. за предоставена услуга по дялово разпределение за периода от м.11.2018 г. до м.04.2020 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 22.12.2021 г., до окончателното изплащане на задължението, както и

- сумата от 2,01 лв., представляваща 1/4 част от дължимо обезщетение за забава в общ размер на 4,02 лв., начислено върху просрочената главница за дялово разпределение за периода от 31.12.2018 г. до 08.12.2021 г.

ОСЪЖДА Г. Д. А. с ЕГН ***** и И. Д. А. с ЕГН ***** и двамата с адрес гр.*** **ДА ЗАПЛАТЯТ** на „***“ ЕАД, ЕИК ***, с адрес на управление: гр. *** сума в размер на 1114,57 лева - разноси в исковото производство и в размер на 56,58 лева – разноси по заповедното производство по ч.гр.д.***г. на СРС, на основание чл.78, ал.1 от ГПК.

Решението по настоящото дело е постановено при участие на трето лице помагач на ищеца „***“ ЕАД, „***“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. ****

На основание чл.223, ал.1 от ГПК постановеното „***“ ЕООД, ЕИК *** и ответниците, а на основание чл.223, ал.2 от ГПК установеното в мотивите на решението е задължително в отношенията между „***“ и ищеца.

Решението подлежи на обжалване пред ОС Варна в двуседмичен срок, считано от връчване на страните на съобщението за обявяването му, ведно с препис от съдебния акт.

Съдия при Районен съд – Варна: _____